

15 TEMMUZ ŞEHİTLERİ: DAĞLAR,NEHİRLER,YILDIZLAR

SİBEL ERASLAN

'Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağlar; yolunuzu bulmanız için de nehirler, yollar ve nice işaretler meydana getirdi. İnsanlar yıldızlarla da yollarını bulurlar...'

Gençliğimden beri Nahl suresinin bu ayetini her okuduğumda, âlimler, şehitler, güzel sözlü Müslümanlar gelir aklıma... Onlar benim pusulamdır... Birer yıldız gibi, sarsılmaz dağlar gibi, coşkun akan nehirler ve parlak, geniş caddeler gibi her baktığımızda bize yolumuzu, yönümüzü, istikametimizi gösterirler...

15 Temmuz şehitleri de işte böyle bir idrak ve bilinç armağan ettiler bizlere, arı duru... Sıra dağlar gibi, çağlayan nehirler gibi, gecenin karanlığını aydınlatan yıldızlar gibi bizlere Hak yolunu göstermek için şehadet şerbetini içtiler... Bizleri Allah'a yakın kılmak için... Çünkü her şehit, içinden çıktığı toplumu Allah'a yakın kılar...

Bizim evlatlarımıza anlatacak bir şahlanış hikâyemiz oldu onların sayesinde. Şahlandılar ve göğe çıktılar. Onların göklere çıkışı bize bu vatani, bağımsızlığımızı, bağımsızlığımızın simgeleri olan bayrağımızı, ezanımızı yeniden armağan etti...

15 Temmuz bilinci göklerle yerlerin birleştiği bir geceden doğdu. Fil ordusunu andıran güçlü ve silahlanma teçhizatı savaş düzeyinde olan karanlık FETÖ güçlerine karşı, Ebabil kuşları gibiydi şehitlerimiz. Allah vergisi bir cesaretle, ancak inayete bağışlanabilecek bir heybetle, aniden caddelere, yollara çıkıverdiler... **'Bugün ölmek için güzel bir gün'** diyen gençler, parkların içindeki havuzlardan abdest alarak mermilerin üzerine yürüyenler...

Bunların hepsi de aniden, birden bire olmuştu. Tankların önünde durmaya aniden karar vermişlerdi. Önceden hazırlanmış, talim görmüş değillerdi. Evlerinden çıkarak terlikleriyle koşmuşlardı. Jetleri, helikopterleri elleriyle durdurabileceklerini düşünüyorlardı ve sonra onlar ne düşünüyorsa öyle de oluyordu. Tanklar duruyor, helikopterler kaçıp siniyor, jetler saklanmak zorunda kalıyordu... Yani aniden birer Hamza gibi güç kuvvet kazanarak ya Allah, Bismillah diyerek yola çıkanlardı onlar... Hesapsız hendesesiz...

Suyun ateşle imtihanı vardı o gece... Caniler, tıpkı birer Nemrut gibi ateş açtıkça, ateşi büyüttükçe, öfke ve fesat alevlerini göklere çıkardıkça... Hz. İbrahim'in ateşi suya dönüştüren duası koşup yetişiyordu sanki... Ve ateş o gece tüm vatani yakmaya niyetliken, şehitlerimizin yüzü suyu hürmetine suya dönüşmüştü, şehitlerimiz de gül bahçesine... **Ey şehitler şehitler, ateşi suya çeviren duaların çocukları... Ey şehitler şehitler Peygamberlerin dostları... Zamanın sultanları... Ey şehitler şehitler...**

Ne güzel söylemiş Yahya Kemal:

'

*Dünyaya veda ettik, atıldık doludizgin;
En son koşumuzdur bu! Asırlarca bilinsin!
Bir bir açılırken göğ'e, son def'a yarıştık;
Allah'a giden yolda meleklerle karıştık.
Geçtik hepimiz dörtlüde cennet kapısından;
Gördük ebedi cedleri bir anda yakından!
Bir bahçedeyiz şimdi şehitlerle beraber;
Bizler gibi ölmüş o yiğitlerle beraber...*

...'

Şehitlerin aynı cennet bahçesinde buluşacağı muştusunu veren bu şiirde, Bedir Harbi şehitleri sanki tüm diğer zamanların şehitlerini kucaklamaktadır...

15 Temmuz şehitleri de işte böyle bir idrak ve bilinç armağan ettiler bizlere... Sıra dağlar gibi, çağlayan nehirler gibi, gecenin karanlığını aydınlatan yıldızlar gibi, bizlere Hak yolunu göstermek için şehadet şerbetini içtiler... Bizleri Allah'a yakın kılmak için... Çünkü her şehit, içinden çıktığı toplumu Allah'a yakın kılar...

Minnet ve şükranla...

STAR / 16.07.2023